

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **I. Y.**, narozen X
bytem K. v. 1739/10, P.
státní příslušník X,
zastoupen advokátem Mgr. Ladislavem Bártou,
sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava

proti
žalované: **Policie České republiky**, Ředitelství služby cizinecké policie,
sídlem Olšanská 2176/2, 130 51 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. CPR-5074-5/ČJ-2018-930310-V230 ze dne 10. 7. 2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce byl dne 9. 1. 2018 zadržen hlídkou policie Spolkové republiky Německo a předán policii ČR. Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje pak dne 12. 1. 2018 uložilo žalobci správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o pobytu cizinců a stanovilo dobu 1 roku, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území států Evropské unie. Své rozhodnutí založilo na tom, že žalobce byl mezi roky 2013 a 2016 manželem české

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

občanky, v roce 2016 se však rozvedli a žalobce nebyl od 7. 9. 2016 oprávněn k pobytu na území ČR. V roce 2016 vycestoval na základě výjezdního příkazu do Francie, kde pobýval u sestry. Koncem roku 2017 cestoval do Prahy, byl však zadržen německou policií a vyhoštěn. Následně však přicestoval do Prahy dne 19. 12. 2017, aby si odvezl věci od bývalé manželky. Cestou zpět do Francie byl dne 9. 1. 2018 zadržen. Bývalá manželka vypověděla, že její vztah se žalobcem je pouze formální, není schopna mu zajistit ubytování a živit jej. Z toho mělo krajské ředitelství za prokázané, že žalobce nejméně v době od 19. 12. 2017 do 9. 1. 2018 pobýval na území ČR neoprávněně, byl si toho vědom, a na území ČR nemá žádné rodinné vazby. Ekonomicky, společensky ani kulturně integrován není, za dobu dřívějšího pobytu se nenaučil ani základy českého jazyka.

2. K odvolání žalobce žalovaná toto rozhodnutí potvrdila s tím, že protiprávní pobyt žalobce byl prokázán nepochybně, vycestování žalobce nic nebrání a s výjimkou sestry ve Francii má rodinné zázemí v X.
3. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou. Namítl, že bylo prokázáno, že v České republice žil delší dobu a byl manželem občanky ČR, s níž udržuje dobrý vztah. Zákaz vstupu tak na něj bude mít zásadní a nenapravitelný dopad. Vyhoštění je proto nepřiměřeným zásahem do jeho rodinného a soukromého života, neboť neodpovídá závažnosti ohrožení veřejného zájmu.
4. Žalovaná k žalobě sdělila, že své úvahy uvedla podrobně a přezkoumatelně, vypořádala přitom i otázku přiměřenosti zásahu do rodinného a soukromého života žalobce.
5. Žaloba není důvodná.
6. Podrobnost a kvalita žaloby předurčují rozsah a intenzitu přezkumné činnosti soudu i nezbytný rozsah odůvodnění jeho rozhodnutí (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 3/2008-78 ze dne 24. 8. 2010, č. 2162/2011 Sb. NSS). Žalobce nijak nerozporoval konkrétní skutková zjištění správních orgánů, ani jejich právní úvahy, omezil se téměř výlučně na obecná tvrzení.
7. Postačí tedy odkázat na odůvodnění napadených rozhodnutí. Nad rámec toho lze stručně uvést, že existence rodinného či soukromého života na území ČR byla ve správním řízení nepochybně vyvrácena. Z ničeho neplyne, že by dobrý (přátelský) vztah s bývalou manželkou měl jakoukoli významnou intenzitu pro rozhodnutí žalované (srov. výpovědi žalobce a jeho bývalé manželky na č. l. 58, 72, 88 správního spisu). Ani pobyt na území ČR v letech 2014–2016 (nuceně ukončený) nepředstavuje vztah k území významný pro rozhodnutí o vyhoštění v roce 2018 (srov. č. l. 89 správního spisu). O závažnosti protiprávního jednání pak nemůže být pochyb, protože oprávnění k pobytu na území ČR žalobce pozbyl v roce 2016 a do ČR přicestoval dne 19. 12. 2017 přesto, že mu byl dne 16. 12. 2017 policií zamezen vstup na území Německa, dne 18. 12. 2017 byl rakouskou policií předán do Švýcarska (č. l. 11 správního spisu). Zjevně se tedy nemínil řídit ani základními pravidly pro pobyt na území státu, jehož není občanem.
8. Jakkoliv se žaloba proti rozhodnutí z roku 2018 jeví jako opožděná, ze správního spisu to nebylo možné určit s jistotou. Soud proto žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 25. května 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.